

Ad Num. 9.

67 De interpretatione legis 3. tit. 7. lib. 7. Recop. videndus Avend. de exeq. mandat. cap. 4. num. 17. Mexia ad leg. Toler. Azeved. in d. l. 3. qui observat num. 52. per appellationem non suspendi executionem sententiæ, & id limitat, si interveniat fructuum restitutio, aut appelletur ab inordinato processu. Idem erit, si pronuncietur adversus Ecclesiam, vel alia loco pia, Ordinem Militarem, aut habentem titulum à Concilio, litigantem juxta formam legis 5. ejusdem tituli.

Verf. Tertium exemplum.

68 In causis executivis apud nos velut ex instrumento publico appellatio executionem non suspendit, etsi causam ad superiorem devolvat. Azeved. in l. num. 3. tit. 21. lib. 4. Recop. ubi probatur. Scacc. d. quæst. 17. limit. 10. num. 6. & 22. Pichard. manud. ad prax. part. 2. §. 16. num. 5. Menoch. d. rem. 4. num. 828. Cur. Philip. part. 2. §. 21. num. 3. Canar. de exequut. instrum. num. 86. Paz in praxi. part. 4. cap. 3. num. 43. Didac. Per. in l. 5. ad fin. verf. Quæro utrum in causa, tit. 8. lib. 3. Ordin.

69 Quod ampliatur ad præceptum de exequendo, à quo si appelletur, executio non impeditur, quantumvis causa ad superiorem devolvatur. Salgad. cum pluribus sup. part. 4. cap. 1. à num. 9. Scaccia d. limit. 10. à n. 8. Canar. num. 85. Did. Per. ubi proximè. Cancr. var. p. 1. cap. 17. n. 29. & non pauci apud Salgad. n. 11. qui & adversarios congestit.

70 Alia exempla deduci possunt ex l. 6. tit. 18. lib. 4. Recop. ubi suspensivo effectu prohibito, devolutivus expressim reservatur, pluraque ex nostro, ac communi jure cumulare in difficile non est. Illud oportet observare, quod regulariter quoties appellatio per legem, vel rescriptum vetatur, quoad suspensivum effectum dumtaxat intelligitur, devolutivo permisso. Azeved. in d. lib. 6. Recopilat. n. 1. Cur. Philip. part. 5. §. 1. num. 19. & 20. Paz in praxi, tom. 2. part. 5. cap. unic. num. 2.

71 Utrum appellatione sublata, sit supplicationi locus, docet Azeved. in l. 1. n. 1. & 2. tit. 19. lib. 4. Recop. Scaccia q. 19. remed. 3. à princip. ac tradidi supra, c. 17. num. 31. ubi insinuavi supplicationem non esse denegandum quoties appellare licet, saltem quoad devolutivum effectum; nam & executione non dilata in gradu supplicationis poterit de causa cognosci: quod ab arbitrio superiorum judicum pendet.

72 Adjicere libet præmissis aliud exemplum ad nostrum tractatum attinens; nam si à sententia revocatoria attentatorum provocetur, causa ad superiorem devolvitur, sed executio fortitur effectum, ut late agentes sentiunt Salgad. sup. part. 2. cap. 10. num. 34. Lancell. cap. 28. num. 21. tametsi affirmantium, ad utrumque effectum appellationem prodesse, opinionem teneat Scacc. q. 17. limit. 47. n. 172. ac in praxi apud nos supplicare licet, executione suspensa. Monter. in pract. tract. 5. cap. 4. num. 4.

SUMMARIUM.

- 1 A sententia interlocutoria quando appellatio permittatur, & num. 2.
- 3 Innovata post appellationem ab interlocutoria, non statim ante omnia revocatur, sed causâ appellationis justificata.
- 4 Limitatur, & num. 5.
- 6 Ampliatur, & num. 8.
- 7 In appellatione ab interlocutoria debet exprimi causa, seu gravamen: secus si à definitiva provocetur.
- 8 Judex pendente appellatione ab interlocutoria, quando valeat ad ulteriora progredi.
- 9 Potest interlocutoriam exequi infra terminum, quo licet provocare.
- 10 Utrum acta post appellationem ab interlocutoria, si justè appelletur, sint à principio nulla, aut veniant rescindenda, sicut valida.
- 11 Inhibitionis definitio.
- 12 Inhibitio ut suum producat effectum, debet esse legitime expedita, & ut ita expediatur, qua desiderentur.
- 13 An non legitima per inferiorem possit contemni procedendo ad ulteriora.
- 14 Attentata revocari possunt, etsi male appellatum decidatur, aut pars appellationi renunciet, illamve deserat.
- 15 Innovata per tertium post appellationem vel inhibitionem, ut attentata non retractantur.
- 16 Gesta post appellationem extrajudicalem non revocantur ante omnia, & de differentiis inter istam, & judicalem, remissivè.
- 17 Nullitas objectio an sententia impediatur executionem. Nullitas definitur, & utrum acta judicio super illa pendente, seu attentata revocari debeant, remissivè, ibid.
- 18 Nullitas dupliciter opponitur.
- 19 Nullitas principaliter objecta num. suspendat sententia executionem, & num. 20.
- 21 Opinio communis negativa limitatur.
- 22 Exequente judice sententiam, dum super nullitate illius causa discutitur, executio ut attentata non retractatur, & quid si inhibitio præcedat, & n. 24. ubi distinguitur.
- 23 A sententia nulla licet appellare, nec appellans renunciare nullitatis remedio censetur.
- 25 Nullitas proponi potest simul cum appellatione dupliciter.
- 26 Appellatio absolute interposita causam nullitatis ad superiorem tacite devolvit, nisi jus nullitatis excipiat.
- Utrum judex superior, qui de nullitate principaliter cognoscit, non interposita appellatione, valeat sententiam confirmare, vel revocare, ibid.
- 27 Cum sententia confirmatur, à qua appellatum est, an possit appellans de nullitate agere, quam cum appellatione deduxerat.
- 28 Si nullitatis cognitio tacite devolvitur cum appellatione, numquid poterit superior, extincta appellatione per renunciationem aut desertionem, super nullitate ferre sententiam.
- 29 Appellationis desertor agere de nullitate permittitur, quam cum appellatione deduxit.
- 30 Quid si principaliter appellans proposuerit nullitatis defectum.

31 Desertor appellationis à quo judice declarari debet.

CAPUT XXIV.

DE natura, & effectibus interlocutorie sententiæ edidit haud pauca Tusch. Practicar. lit. 5. concl. 111. à qua regulariter appellare non licet, nisi aut vim habeat definitivæ, aut damnum inferat per definitivam irreparabile. Trident. sess. 24. de reformat. cap. 10. l. 2. de appellat. recip. l. apertissimi 14. C. de judic. l. Ante sententia 7. C. quor. appellat. non recip. l. 13. tit. 23. p. 3. l. 37. tit. 5. l. 10. tit. 7. lib. 2. l. 3. tit. 18. lib. 4. l. 5. tit. 5. lib. 7. Recop. Azeved. in d. l. 3. Salgad. de Reg. proteçt. part. 2. cap. 1. à princ. Donel. lib. 28. cap. 6. Duennas reg. 52. Paz in praxi. tom. 2. part. 5. cap. unic. num. 3. Scaccia de appellat. quæst. 17. limit. 47. memb. 1. ex num. 28. Pichard. manuduct. ad prax. part. 4. §. 11. num. 1. Lancell. de attentat. cap. 12. limit. 1. Tusch. lit. 5. concl. 547.

2 Similiter appellatio recipitur, si interlocutoria afferat damnum, quod difficile per definitivam possit resciri. Gregor. Lop. in d. l. 13. gloss. 3. Salgad. d. cap. 1. num. 232. Scaccia quæst. 17. limit. 6. memb. 8. num. 3. Idem juris erit, si in totum reparabile non sit. Scacc. num. 2. Exempla utriusque exceptionis, tam interlocutorie habentis vim definitivæ, quam inferentis irreparabile damnum, exhibent Salgad. & Scaccia, atque Marant. de ordin. judicior. part. 6. act. 2. de appellat. ex num. 42.

3 Inter alia discrimina, quæ inter definitivam, & interlocutoriam sententiam constituuntur, de quibus Marant. ex num. 140. illud se nobis offert, nam gesta post appellationem ab interlocutoria non revocantur, nisi causâ appellandi justificata: sed innovata, interposita provocatione à definitiva, ante omnia debent retractari, ut prænotatur supra, cap. prox. num. 4. Tusch. ubi proximè, à princip. Mascard. de probat. concl. 148. num. 28. Achil. Personal. de adipisc. possess. n. 354. Herculan. de attent. cap. 30. num. 198. Marant. num. 172. Lancell. sup. num. 2. Scacc. num. 28. & 81. Farinac. prax. quæst. 38. num. 11. Barbosa collect. cap. non solian, num. 7. de appellat. in 6. Salgad. part. 2. cap. 1. num. 223. & part. 3. cap. 18. n. 6. Pichard. sup. §. 16. num. 4.

Ibi: Nisi novatio fiat post.

4 Fallit præfata conclusio, quoties superior inferiori inhibeat; nam quicquid post inhibitionem actum fuerit, ante omnia retractatur. Tusch. num. 3. Salgad. d. c. 1. num. 224. & d. cap. 18. num. 7. Mascard. ubi proximè, Paz num. 14. Marant. n. 207. Achil. Personal. sup. Herculan. cap. 31. num. 94. Barbosa n. 3. Scacc. num. 38. Lancell. num. 46.

5 Fallit secundò, si judex deserat appellationi, quia sibi manus ita ligat, ut quod deinceps egerit, ante omnia ceu attentatum revocetur. Marant. sup. Personal. num. 358. Mascard. num. 30. Scacc. num. 41. Lancell. num. 50. Tertio, si interlocutoria ad decisionem causæ principalis influxerit, veluti cum in causa restitutionis in integrum super ætate pronuncietur. Scacc. num. 168. Salgad. d. cap. 18. num. 7. Quarto tandem innovata post provocationem ab interlocutoria, ante omnia retractantur, cum hæc vim obtinet definitivæ, aut

damnum inferat irreparabile. Salgad. d. cap. 1. num. 226. & d. cap. 18. num. 7. Herculan. cap. 30. num. 199. Scacc. quæst. 17. limit. 47. memb. 1. num. 87. & 208.

Ad Num. 1.

Innovata, pendente provocatione, non debent ante omnia retractari, etsi appelletur ab interlocutoria super articulo adnexo causæ principali; sicque explicatur, & ampliatur decisio capituli. Non solum, §. 1. de appellat. in 6. Scacc. d. limit. 47. memb. 2. num. 10. verf. Declara secundo. Pro cuius intelligentia subjunge inferius adnotanda, num. 8.

Ibi: Siquidem in hoc distinguitur.

Appellatio à definitiva, causæ, seu gravaminis expressio non desiderat; non sic cum ab interlocutoria provocatur, quia debet exprimi, alioquin nihil prodest. Marant. d. act. 2. de appellat. n. 153. Scacc. quæst. 4. num. 25. & 30. Paz sup. d. cap. unic. num. 10. Tusch. lit. 5. concl. 360. num. 1. & 14. Pichard. sup. part. 4. §. 12. num. 3. estque specialiter libello gravamen inferendum. Salgad. part. 2. cap. 2. num. 13. Sed si interponatur appellatio ab interlocutoria vim definitivæ obtinente, causam allegare non est opus. Paz ubi proximè, Tusch. num. 23. Scacc. num. 28. Pichard. num. 10.

Verf. Alioqui si hæc.

Est communiter receptum, ut judex à quo appellatur circa articulum non connexam causæ principali, possit ad ulteriora procedere, quantumvis appellationem admiserit, aut per superiorem inhibeat, quia ad hunc non defertur per provocationem aliud, nisi id super quo interponitur. Scacc. quæst. 17. limit. 47. memb. 2. num. 12. Lancellot. cap. 20. limit. 2. num. 15. quod si articulus connexitatem habuerit, suspenditur quoad totam causam jurisdictionis à quo; nihilominus etsi perperam innovet, ea non statim ante omnia revocantur, sed causâ appellationis justificata, nisi vel appellationi detulerit, vel inhibitione superioris altrungi contigerit. Herculan. tract. de attentat. c. 31. n. 34. Villal. Arar. commun. opin. lit. 5. n. 87. Salg. de Reg. proteçt. part. 2. cap. 17. num. 11. Scacc. late d. memb. 2. n. 1. 12. & 27. Lancell. c. 12. lim. 2. num. 40. Barbosa collect. cap. Super eo 10. num. 5. de appellat. quando articulus sit connexus causæ principali, exemplis exhibitis docet Scacc. à num. 10. Adde tradita sup. ex num. 4.

Admonendi sumus, quod judex potest suam interlocutoriam exequi intra tempus, quo ab ea licet provocare, etsi articulus sit connexus, ac sententia vim obtineat definitivæ. Lancell. cap. 12. ampliatur. 11. num. 30. cum seqq. Scacc. d. lim. 47. num. 29. sub memb. 1.

Ad Num. 2.

Quæ judex exequitur post justam ac legitimam provocationem ab interlocutoria, etiam si non intercedat inhibitio, quoad jus sunt à principio irrita, quanquam id apud nos incertum sit, donec per superiorem causâ appellationis decidatur. Accedit Pichard. part. 4. §. 16. num. 4. Barbosa collect. cap. Super quæstionum, num. 13. de offic. deleg. communis